

Mục lục

Khu vườn kí ức.....	6
Sân bóng làng.....	12
Bàn chân mẹ.....	17
Bàn ủi con gà.....	23
Bông gạo.....	28
Cháo lươn.....	32
Chim mía có ngọt không?.....	37
Nằm nghe một tiếng ếch đồng.....	41
Còn thương vị mặn quả cà.....	46
Mùa sừng trâu.....	50
Cơm mẹ nấu.....	55

Nước vối quê.....	59
Cỏ may nín giữ.....	63
Rơm vàng một thuở.....	68
Người bạn tím thân thương.....	73
Những mùa bão xưa.....	78
Khói vờn cay mắt.....	82
Lợn Tết.....	86
Màu yêu thương.....	90
Ví, giặm quê mình.....	95
Giọng Nghệ.....	101
Đường về nhà.....	106

Khu vườn kí ức

1.

Sáng nay nhận được tin nhắn của bạn: “Vườn nhà mình vừa bị lấy đi rồi!” Vòn vẹn mấy tù thôi nhưng vẫn đủ cảm nhận bạn đang buồn đến cỡ nào. Có lẽ lòng bạn trống trải lắm. Mình mong bạn mạnh mẽ, đừng khóc. Khu vườn cũ rồi sẽ mãi là kí ức đẹp, những năm tháng tuyệt vời mà chúng mình từng trải qua.

Mình với bạn sinh ra từ làng, lớn lên bình yên như loài cỏ dại ven đường, đến mùa Xuân thì bung hoa khoe sắc thắm. Mình và bạn là hàng xóm của nhau, dĩ nhiên nhà ở quê thì không san sát như ở phố mà thường cách nhau mảnh vườn, rào chắn bởi giậu dâm bụt hay dây chè tàu xanh ngắt. Vườn nhà bạn rộng lắm. Mình nhớ khu vườn có đầy đủ các loại cây trái từ nhãn, xoài, mít, ổi, na, hồng và cả thị.

Trong vườn, mẹ bạn còn cấy thêm ít bụi rau thơm, vài loài rau ăn theo mùa. Mình nhớ những mùa Thu nắng vàng như rót mật, hương Thu chùng chình về trong những trái táo, trái ổi com ruột đỏ thơm lừng. Bạn đứng phía bên kia thêm giếng, tay khoát thật cao, miệng thì hét to hết cỡ: “Q, sang đây ăn ổi com với tớ!” Dù buổi sáng trong bụng chua có một hạt com lót dạ nhưng mình vẫn háo hức trốn mẹ sang với bạn cho bằng được. Những trái ổi com ruột đỏ khiến mình mê toi. Bố mẹ bạn thảo thơm hết như khu vườn nhà bạn, bất cứ lúc nào mình thèm, muốn ăn thì cứ sang khu vườn ngỏ ý với bố mẹ bạn rồi thỏa thuê lựa chọn, bứt hái, miễn sao đừng có hái quả xanh, hái bừa không ăn, vút đầy gốc, phí của là được. Ngày xưa, những đứa bạn thi thoảng vẫn đi trộm vặt hoa quả nhà hàng xóm và có lần bị bắt tại trận. Nghĩ tới cảnh bối rối của đám bạn, mình lại bụm miệng cười khúc khích, thương vô cùng. Lúc đó mình thấy mình may mắn nhất trên thế gian này khi được làm hàng xóm với nhà bạn, với vườn cây trĩu quả.

Vào mùa Thu, mình và bạn thường đến chỗ cây ổi com đầu tiên, thú quả hai đứa yêu thích nhất. Mình đã từng thưởng thức ổi com rất nhiều lần nhưng chẳng có nơi nào ổi ngon như ổi vườn nhà bạn. Ổi trái nhỏ vừa phải, khi chín lớp vỏ xanh óng chuyển màu hồng nhạt, da ổi mềm mỏng, nhẹ mát như gió mùa Thu. Hạt ổi

không dày đặc, trong thớ thịt thì vừa mềm vừa ngọt dịu. Cây vườn nhà bạn uống nước trời, hút dinh dưỡng đất quê, một năm đôi lần bố bạn vun vào mỗi gốc cây đống lá hoai mục. Đến mùa bố mẹ bạn hái quả ra chợ bán kiếm đồng ra đồng vào, đỡ dần mua thêm mớ cá, lạng thịt. Chẳng ai suy nghĩ dùng phân bón hóa học, thuốc kích thích hay thuốc trừ sâu để cây trái nhiều quả hơn.

Mình với bạn nhu hai chú khỉ con leo tót lên chạng cây to nhất, hái ổi đầy bọc áo rồi nhai rôm rốp. Nỗi nhớ ấy in đậm trong tâm trí mình cả khi mình về phố học và làm việc. Thu ở phố người ta cũng bán ổi com nhiều lắm. Thật sự là mình chẳng dám cầm nguyên quả ổi cho vào miệng như thuở đang còn ở quê. Biết đâu được phía ngoài lớp vỏ mượt mát kia có thuốc bảo quản hay không...

2.

Mình nhớ buổi liên hoan cuối năm lớp Chín, cả lớp rồng rắn kéo đến nhà bạn làm tiệc ăn uống rồi hát hò. Dưới bóng cây trong khu vườn mát rượi, cả lớp ngồi bên nhau thật hiền hòa, thật dịu dàng, kể cho nhau nghe những tâm sự mà đến mãi năm cuối cấp mới có thể bật ra thành lời. Tuổi học trò nghịch ngợm, vô tư như những chú chim sâu. Đứa xuýt xoa, kêu khu vườn nhà bạn giống khu vườn cổ tích, đứa ngưỡng mộ